

SPECTACOLE

Delia VOICU

Simbol tutelar: timpul

„Jucăria de vorbe” a avut o carieră de aproape doi ani la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, iar începând din stagiunea actuală a intrat (cu aceeași distribuție) în repertoriul Teatrului „Odeon”. Inspirat din „Cartea cu jucării” a lui Tudor Arghezi, este o invitație la recuperarea vârstei magice a copilăriei. Teatralitatea intrinsecă a textului arghezian – prin conflict și, mai ales, prin nuanțele dramatice specifice dialogului – este ilustrată de Alexandru Dabija în registru, de cele mai multe ori, comic.

Montarea îi prilejuiește regizorului manifestarea deplină a voluptății ludice traduse prin toate formulele limbajului teatral – de la gesturile prin care interpretii compun (recompun) imaginile la modul în care aceștia își desfășoară dialogurile.

Accesul la lumea poveștii se realizează prin perdeaua de vrajă țesută de lumină, element fundamental care face trecerea de la real la lumea pură a jocului.

Regia a avut știința de a pune în valoare disponibilitățile interpretative ale actorilor care, neînsoțiți de muzică sau ajutați de decor, creează un întreg univers, cu dansuri și cântece, cu lacrimi și râsete, un spațiu complex care suscită deopotrivă sensibilitatea și fantezia. Pătrunderea în acest univers este condiționată de puterea de a trece dincolo de vorbe și imagini, de a te juca de-a propria-ți copilărie.

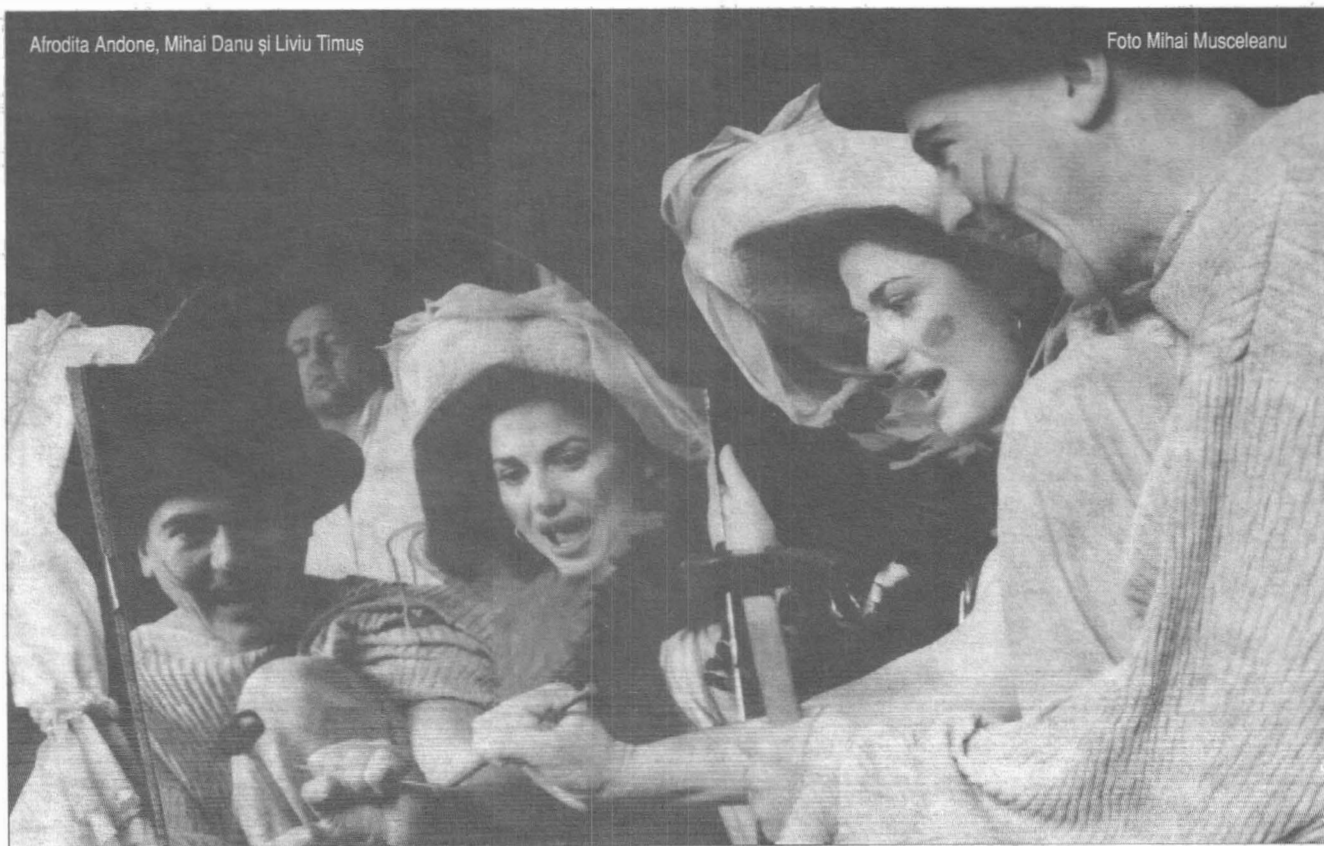
În certurile celor doi copii, interpretați cu candoare de Afrodita Androne și Mihai Danu, ești nevoit să iei partea

cînd a unuia, cînd a celuilalt, sau măcar să judeci ca un părinte îngăduitor. Pentru că indiferența este exclusă în fața creațiilor lui Alexandru Dabija, unde și liniștea captează atenția. Interpretarea lui Liviu Timuș reunește în formă parodică trăsături esențiale ale paternității, actorul construindu-și rolul într-un amestec de comedie și gravitate.

Mihai Danu îl creează pe Barutu cu accente caricaturale, păstrând însă datele vârstei eroului ce dau faptelor o dimensiune pozitivă.

În interpretarea Afroditei Androne, Mițu evoluează sub semnul ludicului, între nevinovăție și o pătimășă încrâncenare în fața realității pe care o percepe.

Întregul spectacol are un simbol tutelar, sugerat prin cele mai diferite elemente – bătaile ceasului, ale inimii, cadentări de metronom, înclinări de cumpănă: timpul care se scurge între copilărie și vârsta la care revenim cu părere de rău după ce suntem părăsiți de magia spectacolului.

Afrodita Andone, Mihai Danu și Liviu Timuș

Foto Mihai Muscelanu